

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.792 van oktober 15 oktober 2001
in de zaak A. 111.446/IX-3090.**

In zake : de N.V. SLACHTHUIS LAR,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. VAN DEN BROECKE en K. SEGERS,
kantoor houdende te 8780 WAREGEM,
F. Verhaeghestraat 5

tegen :

De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Volksgezondheid en Leefmilieu.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift -betiteld als ‘verzoekschrift houdende een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen’- dat op zaterdag 13 oktober 2001 namens de N.V. SLACHTHUIS LAR per fax werd ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 27 september 2001 van de minister van Volksgezondheid, ter kennis gebracht aan de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 27 september 2001, houdende opschorting voor een termijn van 2 volle weken, die een aanvang neemt de eerste werkdag van de week die volgt op de ontvangst van die brief, van de erkenning EEG 118 van de inrichting van de verzoekende partij;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op dezelfde dag om 18 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten J. VAN DEN BROECKE, K. SEGERS en P. DEFREYNE, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van advocaten R. DEPLA en F. CARRON, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak de volgende zijn :

De verzoekende partij baat een privé-slachthuis uit te Menen (Rekkem).

Er werden op 28 augustus 2001 in het bedrijf controles uitgevoerd door een dierenarts van het Instituut voor Veterinaire Keuring; er werden een aantal inbreuken vastgesteld op de reglementering toepasselijk op slachthuizen (P.V. van 3 september 2001);

Op 27 september 2001 nam de verwerende partij de thans bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

"Bij een controle op 28 augustus 2001 door de inspectiedienst van het Instituut voor Veterinaire Keuring, eerste nationale keurkring, werden in uw inrichting, gelegen, Lar Blok P te 8930 Menen, verscheidene inbreuken vastgesteld op de reglementaire bepalingen die de consumenten beschermen tegen de gevaren van boviene spongiforme encefalopathie (BSE), met name:

-in de frigo's werden op de 292 aanwezige halve runderkarkassen, die reeds voorzien waren van het keurmerk, 34 halve karkassen aangetroffen waar nog delen van het ruggenmerg aanwezig waren. Dit houdt een overtreding in van artikel 3 en, in uitvoering van dit artikel bijlage II, hoofdstuk 1 punt 9bis, van het Koninklijk Besluit van 4 juli 1996 betreffende de algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen.

-de afwezigheid van een overeenkomstig de ministeriële omzendbrief van 29.03.2001 (ref. 30/SA/GRM/MXG/AT/99782) vereist afzonderlijk, afsluitbaar en gekoeld lokaal voor de opslag van het gespecificeerd risicomateriaal. Dit is een overtreding van artikel 4, en in uitvoering van dit artikel Bijlage, I, hoofdstuk II punt 15,f), 3° lid, van het Koninklijk Besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen.

-het niet denatureren van het gespecificeerd risicomateriaal, zoals voorgeschreven door de ministeriële omzendbrief van 29.03.2001 (ref 30/SA/GRM/ MXG/AT/99782). Dit is een overtreding van artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 16 mei 2001 waarbij sommige producten van dierlijke oorsprong die een risico inhouden ten aanzien van overdraagbare spongiforme encefalopathieën schadelijk worden verklaard.

-het niet vermelden van de geboortedatum op de runderkarkassen of delen van karkassen afkomstig van dieren ouder dan 12 maanden. Dit houdt een overtreding in van artikel 2, §4 van de Beslissing van de Minister van Volksgezondheid van 14 juni 2001 tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen in verband met boviene spongiforme encefalopathie.

-het niet bijhouden van een door de ministeriële omzendbrief van 29.03.2001 (ref 30/GRM/MGX/AT/99782) voorgeschreven register voor de verzending van karkassen of delen van karkassen met de wervelkolom van runderen ouder dan 12 maanden. Een

dergelijk register wordt enkel bijgehouden voor de uit te benen koppen van herkauwers. Bijgevolg is er geen tracering mogelijk van de runderkarkassen.

-het niet correct bijhouden van het door de ministeriële omzendbrief van 29.03.2001 (ref. 30/SA/GRM/MGX/AT/99782) voorgeschreven register van verzonden gespecificeerd risicomateriaal bestemd voor vernietiging: de hoeveelheden gespecificeerd risicomateriaal worden niet vermeld. Ook hier is bijgevolg geen tracering mogelijk van het gespecificeerd risicomateriaal.

Bovendien werd vastgesteld dat er particuliere slachtingen geslacht werden zonder slachtinsaangifte en er geen afzonderlijk register wordt bijgehouden voor particuliere slachtingen. Dit houdt een overtreding in van artikel 6 van het Koninklijk Besluit van 9 maart 1953 betreffende de handel in slachtvlees en houdende reglementering van de keuring der hier te lande geslachte dieren en artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 4 juli 1996 betreffende de algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen.

Voor de bovenvermelde overtredingen werd een proces-verbaal opgesteld (nummer IVK/01/2001/WGS/47 dd. 03.09.2001) (kopie in bijlage 1)

Een bijkomend onderzoek op 29 augustus 2001 toonde aan dat runderkarkassen van particuliere slachtingen door de eigenaar in uw inrichting worden opgehaald zonder dat de wervelkolom verwijderd wordt. Deze karkassen worden daarna, ten huize van de eigenaar versneden. Dit is een overtreding van de beslissing van de Minister van Volksgezondheid van 14 juni 2001 tot vaststelling van bepaalde beschermende maatregelen in verband met boviene spongiforme encefalopathie. Voor deze vaststelling werd een proces-verbaal (nummer IVK/01/2001/WGS/49 dd. 03.09.2001) opgemaakt (kopie in bijlage 2).

In de mate dat het vanuit uw inrichting verhandelde vlees een gevaar voor de volksgezondheid kan opleveren, betreft het overtredingen zoals bedoeld in de bepaling van art. 7, 7° (ingevoegd bij K.B. 19.08.1997) van het K.B. van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen.

Deze omstandigheid laat toe dat ik op grond van art. 3 § 3, laatste lid (ingevoegd bij K.B. van 11.10.1997) een beslissing omtrent het schorsen of intrekken van uw erkenning kan opleggen in toepassing van §2 van genoemd artikel, zonder de gewone procedure vervat in de eerste drie leden van §3 te volgen.

Bijgevolg heb ik, op advies van het Instituut voor Veterinaire Keuring, besloten de erkenning EEG 118 van uw inrichting op te schorten voor een termijn van 2 volle weken, die een aanvang neemt de eerste werkdag van de week die volgt op de ontvangst van deze brief."

Bij aangetekende brief van 27 september 2001 werd aan de verzoekende partij kennis gegeven van de bestreden beslissing.

De schorsing zou dus ingaan op 8 oktober 2001.

Bij dagvaarding in kort geding, met inkorting van de termijn, vraagt de verzoekende partij aan de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van Kortrijk de opschorting van de beslissing. Bij bevelschrift van 5 oktober 2001 werd de vordering ontvankelijk en gegrond verklaard en werd de bestreden beslissing opgeschort.

De verwerende partij tekende hiertegen hoger beroep aan, eveneens met verkorting van de termijn van dagvaarding. Bij arrest van 11 oktober 2001 werd het bevelschrift van de Voorzitter in kort geding teniet gedaan. Het Hof oordeelde, onder meer op grond van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat de rechter onbevoegd was om te oordelen over de vordering.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat ten dezen ook de "uiterst dringende noodzakelijkheid" moet worden bewezen;

3. Overwegende dat de verzoekende partij "de uiterst dringende noodzakelijkheid" als volgt meent te kunnen aantonen :

“Na de uitspraak door het Hof van Beroep te Gent dd. 11 oktober 2001 heeft verzoekster onmiddellijk het nodige gedaan om de Raad van State te vatten. Verzoekster toont aan, door reeds heden huidig verzoekschrift neer te leggen, en dit twee dagen na de tussengekomen beschikking van het Hof van Beroep, dat zij huidige vordering ten spoedigste heeft ingesteld.

De zaak is uiterst hoogdringend omwille van het feit dat de schorsing effectief haar uitwerking heeft sinds 12.10.2001.”;

4. Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling, de verantwoording door verzoeker van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing, prima facie onbetwistbaar moet zijn; dat dit betekent dat onomstootbaar moet aangetoond worden dat de gewone schorsingsprocedure niet effectief is, omdat zij onherroepelijk te laat zou komen om het aangevoerde nadeel op te vangen; dat derhalve degene die zich op deze uitzonderlijke procedure beroept, zelf zeer prompt en bijdehands moet reageren, op straffe van anders door aarzelend gedrag, zelf de gegrondheid van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan het wankelen te brengen;

5. Overwegende dat de uitleg van de verzoekende partij niet overtuigt; dat zij reeds bij brief van 27 september 2001, die zij beweert te hebben ontvangen op 1 oktober 2001, door de verwerende partij ervan werd op de hoogte gebracht dat de inrichting voor een termijn van twee weken zou worden gesloten, en dit met ingang van 8 oktober 2001;

dat de verzoekende partij gewacht heeft tot 13 oktober 2001 om zich op zaterdagavond na 22 uur, door middel van een fax tot de Raad van State te wenden met een uitgebreid verzoekschrift, vergezeld van ongeveer 100 bladzijden bijlagen; dat de verzoekende partij deze termijn tussen de kennisneming van de bestreden beslissing en de rechtsingang bij de Raad van State poogt te verantwoorden door erop te wijzen dat zij eerst bij de burgerlijke kort gedingrechter is gaan aankloppen omdat zij meende dat een subjectief recht in het geding was, "zodat het civiel kort geding met het administratief kort geding kon worden gecumuleerd"; dat, indien er al een redelijke twijfel omtrent de respectieve bevoegdheden kon bestaan, precies deze twijfel er de verzoekende partij had moeten toe aanzetten, zeker gelet op de tekst van artikel 17 § 1, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en in de door haar ingeroepen dringende omstandigheden, geen enkel risico te nemen door (quasi-) tezelfdertijd haar vordering tot schorsing én bij de Raad van State én bij de burgerlijke rechter in te leiden; dat men de indruk krijgt dat de op zaterdagavond, na 22 uur, per fax bij de Raad van State ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging de verzoekende partij een tweede kans zou moeten bieden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bekomen; dat de verzoekende partij de gevolgen moet dragen van de door haar initieel gedane procedurele keuze; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de bestreden beslissing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De beslissing over de bijdrage in de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijftien oktober tweeduizend en één, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. voorzitter, staatsraad,
de H.	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.